Sygn. akt I C 150/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

Przewodniczący SSR Ewa Bork - Aponowicz

Protokolant Emilia Pobłocka

na rozprawie rozpoznał sprawę w dniu 27.03.2015 r.

z powództwa (...) S.A.

przeciwko R. D.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego R. D. na rzecz powoda (...) S.A. kwotę 6 216,84 zł (sześć tysięcy dwieście szesnaście złotych 84/100) z umownymi odsetkami w wysokości 59,75 % w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 2 255,39 zł d dnia 24 lipca 2010 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 117 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ewa Bork - Aponowicz

Sygn. akt I C 150/15

UZASADNIENIE

Powód (...) SA z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego R. D. kwoty 6.216,84 zł wraz umownymi odsetkami w wysokości 59,75% w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 2.255,39 zł od dnia 24.07.2010r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w łącznej kwocie 117 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wierzytelność przeciwko pozwanemu wynika z zawartej przez strony w dniu 30.11.2005r. umowy pożyczki. Na kwotę dochodzona pozwem składają się: kwota 2.255,39 zł z tytułu niespłaconej należności głównej, kwota 3.567,63 zł z tytułu odsetek za okres od 30.11.2005r. do 23.07.2010r., kwota 165 zł tytułem naliczonych opłat i prowizji oraz kwota 228,82 zł tytułem opłaty za prowadzenie rachunku. Istnienie powyższej wierzytelności, jej wysokość oraz terminy płatności odsetek wynikają wprost z wyciągu z ksiąg bankowych powoda z dnia 23.07.2010r. Wobec niespłacenia przez pozwanego zaległości, powództwo jest uzasadnione.

(k- 2-3- pozew)

Na rozprawie w dniu 27.03.2015r. pozwany R. D. wniósł o oddalenie powództwa (k-30).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30.11.2005r. R. D. zawarł z (...) Bank SA we W. umowę pożyczki gotówkowej, na mocy której Bank udzielił pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 4.077,64 zł na okres od 30.11.2005r. do 30.11.2008r. Na mocy §1 ust. 6 umowy R. D. zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 36 ratach miesięcznych płatnych do dnia 30 każdego kolejnego miesiąca. Kwota miesięcznej raty pożyczki miała wynosić 168,98 zł. Stosownie do zapisu §3 ust.4 umowy

strony umówiły się, że za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części Bank będzie naliczać odsetki od zadłużenia przeterminowanego według stopy 59,75%.

(dowód: k-11- umowa pożyczki gotówkowej z 30.11.2005r.

k- 14- rozkład spłaty kredytu)

R. D. spłacił 19 spośród 36 rat udzielonej pożyczki, każda w wysokości 168,98 zł. Ostatnia z rat została zapłacona w dniu 10.10.2007r. Po tej dacie R. D. zaprzestał spłaty pożyczki.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód:

k- 15- zestawienie wpłat R. D.)

W dniu 23.07.2010r. (...) Bank SA z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, w którym stwierdził istnienie wymagalnej wierzytelności z tytułu zadłużenia R. D. wynikającego z przedmiotowej umowy w wysokości 6.216,84zł, na którą składa się: niespłacona należność główna w kwocie 2.255,39, odsetki umowne za okres od 30.11.2005r. do 23.07.2010r. w kwocie 3.567,63 zł, koszty, opłaty i prowizje w kwocie 165 zł oraz opłaty za prowadzenie rachunku w kwocie 228,82 zł, a także dalsze odsetki, które obciążają dłużnika od dnia następnego po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 2.255,39 zł, naliczane według stałej stopy procentowej w wysokości 59,75% w stosunku rocznym.

(dowód: k- 12- wyciąg z ksiąg banku z dnia 23.07.2010r.)

Mimo wezwania do zapłaty należności, do dnia wyrokowania w niniejszej sprawie R. D. nie wykonał zobowiązania.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: k- 13- wezwanie)

(...) SA z siedzibą we W. jest następcą prawnym (...) Bank SA we W..

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód:

k-6-9- odpis z Krajowego Rejestru Sądowego)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów prywatnych złożonych przez powoda (k-29; umowa pożyczki gotówkowej, rozkład spłaty kredytu, odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, zestawienie wpłat). Sąd nie znalazł z urzędu podstaw do ich podważania i uznał je za wiarygodne, nie były one też kwestionowane przez pozwanego. Nadto Sąd oparł się na przedstawionym przez powoda wyciągu z ksiąg bankowych Banku z dnia 23.07.2010r., z którego wynika obowiązek R. D. zapłaty istniejącego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki w wysokości dochodzonej pozwem. Przedłożony przez Bank wyciąg ma bowiem moc prawną dokumentu urzędowego w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń, przez co stanowi on dowód tego, co zastało w nim urzędowo zaświadczone (art. 95 ust. ustawy z dnia 29.08.1997r.- Prawo bankowe w zw. z art. 244 kpc).

Ustalając okoliczności niniejszej sprawy Sąd dopuścił dowód z przesłuchania pozwanego R. D. w charakterze strony (k-29). Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, który twierdził, że zaległość powstała z umowy pożyczki została przez bank umorzona. Twierdzenia pozwanego w tym zakresie pozostają bowiem w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z wyciągiem z ksiąg bankowych Banku, mającego moc prawną dokumentu urzędowego, a pozwany nie przedłożył żadnego dowodu na poparcie swoich twierdzeń.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny stwierdzić należy, iż kwestia sporna między stroną powodową i pozwaną sprowadza się do odmiennej oceny, czy zachodzą przesłanki do żądania przez powoda zasądzenia od pozwanego dochodzonej pozwem kwoty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią przepisu art. 471 kc, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W zawisłej sprawie pozwanego łączyła z poprzednikiem prawnym powoda umowa, na mocy której Bank udzielił pozwanemu pożyczki gotówkowej z obowiązkiem spłaty zadłużenia w wyznaczonych ratach i terminach. Pozwany nie wykonał ciążącego na nim zobowiązania, przez co zalegał wobec Banku na dzień 23.07.2010r. z zapłatą kwoty w łącznej wysokości 6.216,84zł, na którą składają się: niespłacona należność główna w kwocie 2.255,39, odsetki umowne za okres od 30.11.2005r. do 23.07.2010r. w kwocie 3.567,63 zł, koszty, opłaty i prowizje w kwocie 165 zł oraz opłaty za prowadzenie rachunku w kwocie 228,82 zł. Wobec braku spłaty zobowiązania, pozwanego obciążają (zgodnie z postanowieniami umowy) także dalsze odsetki od dnia następnego po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych, tj. od 24.07.2010r. do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 2.255,39 zł, naliczane według stałej stopy procentowej w wysokości 59,75% w stosunku rocznym. W oparciu o zgromadzone w sprawie dowody- w szczególności wyciąg z ksiąg bankowych Banku z dnia 23.07.2010r. mający moc prawną dokumentu urzędowego- Sąd ustalił, iż zgłoszone w pozwie roszczenie jest zasadne i znajduje uwzględnienie w okolicznościach niniejszej sprawy. Jednocześnie pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, które świadczyłyby o spełnieniu ciążącego na nim zobowiązania w całości czy w części.

Wobec powyższych stwierdzeń, a także mając na uwadze, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), Sąd ocenił, iż żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie. Dłużnik nie wykonał bowiem ciążącego na nim obowiązku spłaty zadłużenia wobec powoda.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 471 kc Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku, zasądzając od pozwanego R. D. na rzecz powoda (...) SA kwotę 6.216,84 zł z umownymi odsetkami w wysokości 59,75 % w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 2.255,39 zł d dnia 24 lipca 2010 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie przepis art. 108 §1 kpc nakazuje Sądowi rozstrzygać o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Zgodnie z treścią art. 98 kc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu zalicza się m.in. poniesione przez stronę koszty sądowe i jeśli strona była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika- jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych.

W niniejszej sprawie powód uiścił opłatę sądową w wysokości 100 zł oraz uiścił opłatę administracyjną od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając więc na uwadze, że pozwany przegrała proces, Sąd na mocy art. 108 §1 kpc w zw. z art. 98 kpc orzekł, jak w punkcie II wyroku zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 117 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Ewa Bork- Aponowicz

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

3.(...)

K.,